

Pernille Vermunds tale ved Nye Borgerliges sommergruppemøde

Taler

Pernille Vermund
Formand for Nye Borgerlige

Dato

17. august 2023

Sted

Christiansborg, København

Da vi for otte år siden stiftede Nye Borgerlige, var jeg kynisk bevidst om, hvilken opgave, der lå foran os.

Ingen af os, der stiftede partiet, sad i Folketinget i forvejen.

Men da Lars Løkke Rasmussen som statsminister lod migranter i tusindvis strømme ind over vores grænser, så var jeg ikke i tvivl.

Jeg var nødt til at handle.

Jeg kunne ikke se Lars Løkke Rasmussen – ja oven i købet med et borgerligt flertal i ryggen – forandre vores land for evigt uden at gøre noget. Uden at tage ansvar.

Mod alle odds lykkedes det os at blive opstillingsberettiget og valgt til Folketinget.

Jeg kæmpede. Jeg kunne ikke lade stå til.

Samme følelse har jeg i dag.

Det er åbenlyst en svær kamp, vi i Nye Borgerlige står over for. Andre ville måske have kastet håndklædet i ringen. Det kan jeg ikke.

Jeg **kan** ikke lade den bevægelse, som vi i Nye Borgerlige har skabt, gå i opløsning.

Jeg kan ikke se stiltiende til, imens Mette Frederiksen manipulerer og splitter

befolkningen.

Med en retorik, der er gennemsyret af udskamning mod de helt almindelige danskere, der tillader sig at forholde sig kritisk til hendes kurs.

Jeg kan ikke ignorere Venstres svigt af det borgerlige Danmark.

Og jeg kan **under ingen omstændigheder** vende det blinde øje til, når Lars Løkke Rasmussen insisterer på, at muslimske mørkemænd skal diktere politikken her i Danmark.

Man kan mene, hvad man vil om afbrænding af religiøse bøger.

Men man kommer ikke uden om, at det er voldsmandens veto, der gælder, når regeringen vil forbyde koranafbrændinger af hensyn til trusler fra muslimske regimer.

Hvad bliver det næste? Forbud mod at tegne Muhammed? Forbud mod at kritisere islam og den undertrykkelse, der følger?

Det **er** ekstremt relevant at stille sig de spørgsmål.

For det er jo ikke noget nyt, at vi i den vestlige verden er truet af voldsparate muslimer fra totalitære regimer. Det har været sådan i årevis.

Og at en del af de voldsparate befinder sig iblandt os er en konsekvens af den forfejlede asyl- og udlændingepolitik. En konsekvens af årtiers politisk svigt.

Vi mærker det overalt i vores samfund. Hverdagsterroreren, som vi desværre kender alt for godt, men også den egentlige terrortrussel.

Overvågning og skærpede sikkerhedsforanstaltninger. Når vi flyver, besøger offentlige bygninger og mediehuse.

Koranklodser i gaderne. Store klodser af beton eller sten, der skal forhindre muslimske terrorister i at mæje uskyldige mennesker ned med lastbiler.

Et forbud mod afbrænding af koraner løser intet. Tværtimod. For de islamiske

mørkemænd vil det være en sejr, der giver blod på tanden til at få mere indflydelse. De helmer ikke.

Jeg levede for nogle år siden med politibeskyttelse.

Vurderingen var, at der var mennesker, der ville mig til livs på grund af mit politiske virke.

Jeg har aldrig brændt koranen af.

Det har Naser Khader, Kurt Westergaard, Lars Hedegaard, Flemming Rose, Inger Støjberg og Pia Kjærsgaard mig bekendt heller ikke.

Alligevel er – eller har vi alle været – truet på livet af voldsparate muslimer i en sådan grad, at det har kostet os vores frihed.

De voldsparate stopper først, når vi har underkastet os helt. Se bare på de evindelige konflikter i Stormellemøsten. Der bliver aldrig fred.

For islam presser sig på med vold og trusler. Det er et vilkår. Det mærker vi her. Det ser vi i Stormellemøsten.

I lande, hvor mennesker for få årtier siden levede som relativt frie borgere, er undertrykkelsen af kvinder, homoseksuelle, kristne og jøder nu hverdag.

Islam har i de lande fået indflydelse på bekostning af friheden og demokratiet.

Sådan går det overalt, hvor islam vinder frem. Jo mere islam fylder i et samfund, jo mindre plads bliver der til friheden og demokratiet.

Lars Løkke og regeringen fører Danmark på samme kurs. Mod mindre frihed og **mere** indflydelse til islamiske mørkemænd. **Det** er en skændsel.

Vi beskytter **ikke** Danmark og danskerne ved lade os styre af voldsparate muslimer og totalitære islamiske regimer i Stormellemøsten. Tværtimod.

Med regeringens knæfald åbner Mette Frederiksen og Lars Løkke Rasmussen for nye angreb på vores frihed – og stiller sig 100% på de voldsparates side.

I Danmark er det danskerne, der skal bestemme.

Derfor mener vi i Nye Borgerlige, at danskerne **fortjener** en folkeafstemning om forbuddet, hvis regeringen insisterer på at indskrænke vores ytringsfrihed.

Vi skal stå fast. Vi skal forsvare vores frihed.

Friheden er en grundpille i vores måde at leve sammen på i Danmark.

Det er dét budskab, som udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen burde rejse ud i verden med.

Friheden til at leve, tro, tale, tænke og ytre sig – også kritisk mod magthavere og magtfulde religioner – er afgørende for, at vi trods forskellige holdninger kan leve fredeligt sammen side om side.

At vi kan udvikle os som land og som folk.

At vi kan bevare den sammenhængskraft, der er så unik for Danmark.

At danskerne kan være frie – sammen.

En journalist spurgte mig for nyligt, hvordan jeg har det med, at Nye Borgerliges vælgere angiveligt er blandt de mest **kritiske** danskere.

Mit svar var klart: **Det** er jeg stolt af!

Tænk, hvad menneskeheden kunne have været forskånet for, hvis flere havde forholdt sig kritisk til **historiens store politiske** og **religiøse folkeforførere**.

Det kan godt være, at regeringen med Mette Frederiksen og Lars Løkke Rasmussen i spidsen, synes, at vi i Nye Borgerlige er besværlige, når vi forholder os kritisk til deres beslutninger.

Når vi kalder en spade for en spade og kæmper for friheden.

Men nogen må jo sige fra, når massehysteriet går for vidt.

Når en global pandemi, krigen i Ukraine eller klimaforandringerne bruges som undskyldning for at udskamme og splitte befolkningen – og underminere danske værdier.

Når åbenlyst dårlige beslutninger tvinges ned over hovedet på danskerne, uden at vi nogensinde er blevet spurgt.

Som vi oplevede det, da regeringen fra den ene dag til den anden afskaffede Store Bededag.

Som vi så det, da regeringen indførte en ny afgift for lastbiler – på transport af gods og varer – som fremover vil gøre det dyrere at være dansker.

Og som vi ser det i energipolitikken, hvor **tårnhøje** elafgifter og et **ensidigt** fokus på vindmøller og solceller i disse år svækker danskernes økonomi, ødelægger naturen og skæmmer vores smukke kulturlandskaber.

Det meste af sommeren har jeg tilbragt i Danmark sammen med min mand og mine børn.

Vi lever i et af verdens dejligste lande, og selv om vejret ikke har vist sig fra sin bedste side, så er her så smukt, når man kører gennem sommerlandet.

Men hvor er det dog barskt at se, hvordan en forfejlet energipolitik er ved at industrialisere naturen.

Når jeg kører gennem de store, golde ørkener af solcelleanlæg, der ligger spredt ud over arealer, hvor der i stedet kunne have været vild natur, så kan jeg ikke lade være med at tænke:

Hvorfor sidder de solceller ikke på tagene af industribygninger i stedet?

Så kunne vi **både** passe på naturen og producere energi.

Det er da et mærkeligt samfund, der bruger enorme ressourcer på at lave grønne

tage på bygningerne i byerne, imens store arealer jord plastres til med solceller på landet...

Og når jeg hører om regeringens kommende planer for udbredelsen af vindmøller, så tager jeg mig til hovedet.

Tænk, at man overhovedet kan få den idé at overveje opsætning af 450 meter høje kæmpevindmøller ved Vadehavet.

450 meter høje!!!

Vindmøller højere end Eiffeltårnet i Paris.

Højere de legendariske tvillingetårne ved World Trade Center i New York.

Kæmpevindmøller i et stykke dansk natur, som er så unikt, at det er udnævnt til UNESCO verdensarv.

Det er jo helt blæst!

Regeringens ensidige fokus på vindmøller og solceller ødelægger vores natur, mindsker energiproduktionen og øger udgifterne til energi.

Og prisen – den betaler danskerne.

Vi lever i landet med verdens højeste skattetryk. Og selv regeringen har nu erkendt, at det åbenlyst ikke er penge, staten mangler.

Men bruger regeringen så danskernes penge ansvarligt?

Nej!

Ventelisterne i sundhedsvæsenet, manglen på tid til børn i daginstitutionerne, et stort flertal af danskere, der frygter at ende livet på et plejehjem og de utallige ofre på jobcentrene, taler deres eget tydelige sprog.

Tænk, at vi i en tid med historisk lav arbejdsløshed har et jobcentersystem, som koster knap fem milliarder kroner om året – alene i administration...!

Et system, som ikke får folk i beskæftigelse – altså lige med undtagelse af de 12.000 medarbejdere, der er **ansat** i jobcentrene.

Et inhumant system, hvor syge, udsatte og nedslidte piskes og plages, for at spare penge.

Hvor danskere **dør** imens – eller umiddelbart efter – at de har været i ressourceforløb. Og hvor andre får PTSD og bliver ødelagt for livet. Det kan vi simpelthen ikke være bekendt.

Jobcentrene skal lukkes.

Syge, udsatte og nedslidte danskere skal have en værdig behandling.

De skal hjælpes af et uafhængigt lægefagligt råd og tilkendes en midlertidig eller permanent førtidspension.

Hurtigt – og ud fra en **sundhedsfaglig** vurdering.

Raske og rørige skal tage ansvar for deres eget liv. Fejler man ikke noget, så skal man ikke hænge fast som klient i det offentlige system.

Og når jobcentrene lukker, så kan de 12.000 ansatte i jobcentrene frigives til gode, produktive jobs i det private.

I Nye Borgerlige ønsker vi et samfund, hvor danskerne kan være frie – sammen.

Ikke hver for sig, som navlebeskuende individualister uden fælles forpligtelser.

Men frie – sammen.

For os går friheden og sammenhængen hånd i hånd.

Friheden til at udleve sine drømme og indrette sin tilværelse, som det passer bedst for den enkelte familie – i et land med et folk, der hænger sammen.

Geografisk, kulturelt og socialt.

Sammenhængskraften er vigtig for, at vi har tillid til hinanden – at vi handler med hinanden og skaber nyt.

Og sammenhængskraften er **forudsætningen** for, at vi er villige til at tage hånd om hinanden, når livet slår knuder, eller vi for en tid mister fodfæstet.

Friheden skal ikke kun gælde for de få – de privilegerede og de heldige.

Friheden skal ikke kun gælde i byerne, hvor mulighederne er mange og det er let at komme frem.

Friheden skal gælde alle danskere. I alle aldre – og alle sociale lag. Borgere i alle egne af landet.

Vi danskere er bundet sammen af vores smukke land, naturen, vores fælles kultur, traditioner, værdier og historie.

Vi har friheden til at være uenige om mangt og meget – og det er sundt for et folk – men på tværs af geografiske, sociale og økonomiske skel føler vi alligevel sammenhæng.

Det er friheden og følelsen af sammenhæng, der gør Danmark helt unikt.

Det er ikke den socialdemokratiske velfærdsstat. Tværtimod.

Den socialdemokratiske velfærdsstat bygger på misundelse. Den snylter på værdierne og tærer på sammenhængskraften.

Den socialdemokratiske velfærdsstat tager ansvaret fra borgerne og gør dem uansvarlige – tager magten fra borgerne og gør dem magtesløse.

Med verdens højeste skattetryk. Og med en offentlig sektor, der sander til og er i krise – på trods af, at staten bugner af penge – så må det være åbenlyst for enhver:

Den socialdemokratiske velfærdsstat har slået fejl.

Det er tid til at sætte danskerne fri.

Politikerne skal bestemme mindre, og danskerne skal bestemme meget mere selv – også over flere af deres egne penge.

Vi skal – med andre ord – have mindre stat og mere menneske.

Sammenhængskraften mellem borgerne skal styrkes **nedefra**. På tværs af sociale, geografiske og økonomiske skel.

Borgere – rejs jer! Lad os løfte i flok.

Lad os genrejse det borgerlige Danmark.

Et Danmark, hvor statens rolle ikke er at **styre** borgerne, **tage** deres værdier og tvinge alle til at leve et ensrettet liv i byerne.

Nej, i det borgerlige Danmark er statens rolle at **understøtte** det **gode** og **frie** liv for borgerne i **alle** egne af landet – og at **beskytte** os og vores værdier.

I det borgerlige Danmark er det ikke **regeringen** og **politikerne**, men derimod vores land, fælles historie, traditioner og kultur, der knytter os til hinanden og skaber sammenhæng.

Og familierne og de frivillige, forpligtende fællesskaber er de bærende enheder i samfundet.

Lad os styrke familierne og de folkelige fællesskaber ved at give hinanden **frihed** til at være forskellige – og at prioritere forskelligt – så længe vi ikke skader hinanden og andre.

For Danmark skal være et land, hvor danskerne kan være frie – **sammen**.

Kilde

nyeborgerlige.dk

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Nye Borgerlige, Politisk tale

Relateret

Kim Edberg Andersens tale ved Nye Borgerliges sommergruppemøde
17. august 2023

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/pernille-vermunds-tale-til-nye-borgerliges-sommergruppemode>